

וְאֶרְצֵנוּ תַתֵּן יְבוּלָהּ: יד צֶדֶק לְפָנָיו יְחַלֵּךְ וַיִּשֶׂם לְדַרְךָ פְּעָמָיו:

זוהר תהלים

וְאָמַר, (קהלת י) וְגַם בְּדַרְךָ כְּשֶׁהִסְכֵּל הַלֵּךְ לְבוֹ חֶסֶד וְגו'. כְּשֶׁבֶן אָדָם רוֹצֵה לְתַקֵּן דְּרָכָיו לְפָנָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁלֹּא יֵצֵא לְדַרְךָ צָרִיף לְהַמְלִיךְ בוֹ וּלְהַתְּפַלֵּל לְפָנָיו עַל דְּרָכּוֹ, כְּמוֹ שֶׁשָּׁנִינוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים פה) צֶדֶק לְפָנָיו יְחַלֵּךְ וַיִּשֶׂם לְדַרְךָ פְּעָמָיו. שֶׁהָרִי הַשְּׂכִינָה לֹא נִפְרְדַת מִמֶּנּוּ.

וְמִי שֶׁלֹּא מֵאֲמִין בְּרַבּוֹנוֹ, מֵה כְּתוּב בוֹ? וְגַם בְּדַרְךָ שֶׁהִסְכֵּל הַלֵּךְ לְבוֹ חֶסֶד. מִי זֶה לְבוֹ? זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא יֵלֵךְ עִמּוֹ בְּדַרְךָ וְגוֹרֵעַ מִסִּיעוֹ בְּדַרְכּוֹ. מִשּׁוֹם שֶׁאֲתוֹ בֶּן אָדָם שֶׁלֹּא מֵאֲמִין בְּרַבּוֹנוֹ, עַד שֶׁלֹּא יֵצֵא לְדַרְכּוֹ לֹא בְּקֶשׁ אֶת סִיעֵה רַבּוֹנוֹ. וְאֶפְלוּ בְּדַרְךָ כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ, לֹא עוֹסֵק בְּדַבְרֵי תוֹרָה, וְלִכֵּן לְבוֹ חֶסֶד, שֶׁאֵינּוּ הוֹלֵךְ יַחַד עִם רַבּוֹנוֹ וְלֹא נִמְצָא בְּדַרְכּוֹ. וְאוֹמֵר לְכָל סֶכֶל הוּא - וְאֶפְלוּ כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ דְּבַר אֲמוּנָה שֶׁל רַבּוֹנוֹ, הוּא אוֹמֵר שְׂזוֹ טְפִשׁוֹת לְעֵסֵק בָּזֶה. כְּמוֹ זֶה שֶׁשָּׁאֲלוּ לְבֵן אָדָם עַל אוֹת הַבְּרִית שֶׁרָשְׁמוּ בְּבֶשֶׂר הָאָדָם, וְאוֹמֵר שֶׁלֹּא דְבַר אֲמוּנָה הוּא. שָׁמַע זֹאת רַבִּי יִיבֹא הַזְקֵן וְהַסֵּתֶפֶל בוֹ, וְנַעֲשֶׂה גֵל שֶׁל עֲצָמוֹת. וְאֵנוּ בְּדַרְךָ הַזֶּה בְּסִיעֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצִים לוֹמַר דְּבַרֵי תוֹרָה.

נֹאמַר בוֹ (דניאל ח) וְתִשְׁלַךְ אִמַת אֶרְצָה, מֵהוּא אֶרְצָה, זוֹ הַשְּׂכִינָה, וּבִזְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְקִיִּימִים תּוֹרַת אִמַת נֹאמַר בוֹ (תהלים פה) אִמַת מֵאֲרֵץ תְּצַמַח, וּבְגִלּוֹת נֹאמַר (ישעי' נט) וְתִהְיֶה הָאִמַת נְעֻדְרַת, וְהַשְּׂקֵר שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, וּבִזְמַן שֶׁנִּתְתַקֵּן הָאִמַת וְיִתְעַלֶּה לְמִקְוָמוֹ יִמְחָה הַשְּׂקֵר מִן הָעוֹלָם, זש"כ (משלי יב) שִׁפְתֵי אִמַת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אֲרֻגִיעָה לְשׁוֹן שְׂקֵר, כּוֹנֵנַת לֹא כְּתִיב אֵלּא תִּכּוֹן לְעַד, [כֹּאשֶׁר אִמַת תִּכּוֹן לְעַד בְּכֹן] וְעַד אֲרֻגִיעָה לְשׁוֹן שְׂקֵר, מִי הָאִמַת, זֶה הַתְּפֹאֶרֶת עִמּוֹד הָאִמְצָעִי, הַשְּׂכִינָה שֶׁלוֹ (מלאכי ב) תּוֹרַת אִמַת הִיִּתְהַ בְּפִיהוּ, וְמִי הַשְּׂקֵר, זֶה סַמָּא"ל, בִּזְמַן שֶׁהָאִמַת שׁוֹלֵט נִעְבֵּר הַשְּׂקֵר מִן הָעוֹלָם, בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת סוֹפֵי תִיבוֹת אִמַת, וְכֵן גַּם בְּרָא אֱלֹהִים אֶת, כִּי בּוֹ בְּרָא הָעוֹלָם וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָא וּמִתְקִיִּים כָּל הָעוֹלָם, וְהָאִמַת הוּא נוֹשֵׂא הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.

צֶדֶק לְפָנָיו יְחַלֵּךְ וְגו' (פה, יד) : [זוהר ח"א פ' בראשית (דף טז)] רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ וְהָיָה עִמּוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא. עַד שֶׁהָיָה הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאָבִיו, הַדְרָךְ מִתְקַנֵּת לְפָנָינוּ, רוֹצִים לְשָׁמַע דְּבַרֵי תוֹרָה פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן